

Obecné přístupy k osobám na vozíčku

Mnozí vozíčkáři, jejichž síla rukou není omezena, se dokáží na rovině pohybovat samostatně. Potřebují pouze pomoc při překonávání obrubníků, schodů, ve svahu apod. Vzhledem k tomu, že v současné době jsou na trhu vozíky velmi rozdílné, měl by se doprovod seznámit s jeho zvláštnostmi:

- které díly vozíku nejsou pevně namontovány a lze je vyjmout (opěrky rukou, nohou, hlavy),
- jak fungují brzdy (je-li páčka na každé straně, nebo se brzdí jednou páčkou najednou, ve které poloze je vozík zabrzděn – dopředu, dozadu),
- která jsou řídicí kolečka (vpředu – vzadu),
- jaký je sklápěcí mechanismus vozíku,
- jaká je technika uložení vozíku k přepravě v autě.

U vozíčkářů se závažnějším motorickým postižením nebo kombinovaným postižením je často nutná asistence druhé osoby. Pro práci s vozíkem a jeho klientem pak platí následující pravidla:

- Při každém zastavení nebo přestupování je nutné vozík zabrzdít.
- Vozík zvedáme pouze za pevné rámy.
- Při náhodném setkání s další osobou se vždy postavíme čelem k vozíčkáři, aby se bez vyvracení hlavy mohl podílet na rozhovoru.
- Při návštěvě obchodních center jezdíme velmi opatrně, při nákupu vozíčkář vyslovuje svá přání sám, doprovod by měl na tom trvat, protože prodavači se většinou obrací na ně.
- Při všech situacích je třeba myslet na to, že vozíčkář má jiný zorný úhel pohledu než doprovod. Pokud chcete na něco upozornit, skloňte se, abyste zjistili, zda je to vidět i z pohledu postiženého.
- Pozor na dlouhé hovory za jízdy s vozíkem, mohou být pro postiženého velmi únavné, protože ten má tendence otáčet hlavu nahoru a dozadu, různě se vychyluje aby viděl na doprovod.
- Nutná je zvýšená opatrnost ve výtahu, na přechodech, na jezdících schodech.
- Při setkání vozíčkáře se zdravým jedincem navozujeme komunikaci, u dětí pomůžeme ukojit přirozenou zvědavost.